

До Шевченка

Олександр Корсун

Скажи, брате, кобзареві
Хай собі співає!
Хай співає об родині
Та й об тім, що знає.
Голосити над труною
Дітям не мішають;
Співать пісні про колишнє
Не забороняють.
Хай розказує унукам:
Як діди їх жили;
Як ходили під султана,
Ляхів тормошили;
Як невірних за чуприну
До ніг пригинали;
Як з триклятих недовірків
Шкуру іздирали;
Як на Січі запорожці
Старшину судили..
І хто був з їх виноватий –
В три кия лупили;
Як у Глухові з гетьманом
Рада положила,
Щоб сердешная Україна
Москалю служила;
Як Вкраїна обмогалась
І як уставала;
Як протекції у хана
Опісля прошала, –
І як вдруге, а там втретє...

.....
.....

Скажи ж, брате, кобзареві:
Хай собі співає!
Бо кобзаря на Вкраїні
Народ поважає,
Скажи ж, брате, кобзареві:
Хай співа що знає;

Бо старий, сліпий, понурий
Добрий голос має...
1841 р.